

—**En temps de crisi econòmica, alguns governs opten per modificar la política fiscal, sigui per augmentar els ingressos, sigui per alleugerir la càrrega impositiva als ciutadans. Sou partidaris de retocar la política fiscal de Catalunya —en aquells impostos en què Catalunya pot fer-ho—?**

—La sentència del TC ha deixat clar que Catalunya només té dues opcions: o continua essent una comunitat autònoma de règim comú, que paga els seus impostos a l'agència tributària del Ministeri d'Economia espanyol i no té cap poder de decisió, o bé esdevé un estat dins la Unió Europea. En aquest sentit, proposem de reduir l'impost de societats a les empreses que mantinguin la plantilla durant la crisi o que reinverteixin beneficis. També fer més inversió en polítiques de recerca, desenvolupament i innovació empresarial mitjançant desgravacions de l'impost de societats, a més d'una reducció i una simplificació de tots els tràmits administratius. Calen facilitats per a la creació de noves empreses i suport als emprenedors per la via de bonificacions en l'impost de societats.

—**El debat sobre el copagament en sanitat ha tornat a l'actualitat. Quin és el vostre parer respecte a aquesta opció?**

—No estem d'acord amb el copagament, sobretot per a les persones amb rendes més baixes. La salut és un dret universal. Catalunya té un dèficit fiscal de 22.000 milions d'euros l'any. Si aquests diners es quedessin a Catalunya podríem fer nous hospitals i centres d'atenció primària i millorar els sous de metges i infermeres. Un hospital de 160 llits té un cost de 60 milions d'euros. Això equival al dèficit fiscal d'un dia.

—**Cal reformar el sistema de pensions? En quina línia s'ha de fer?**

—Amb estat propi podem destinar les cotitzacions que ara paguen els treballadors i les empreses catalanes íntegrament als nostres pensionistes, i augmentar de 2.500 euros l'any la pensió de cada jubilat i cada vídua.

—**Esteu plenament satisfets amb el model educatiu català? Quins aspectes en modificaríeu, si és el cas?**

—Cal abordar la reforma del nostre sistema educatiu amb un diàleg amb totes les parts implicades per consensuar

els aspectes salarials i el calendari escolar. Amb la independència, el govern de Catalunya faria créixer el seu pressupost d'un 70%, cosa que ens permetria de dedicar molts més diners a la inversió en educació, recerca i innovació, aspectes que per a SI són fonamentals i prioritaris.

—**El TC ha admès a tràmit un recurs contra la llei del cinema. Esteu d'acord a sancionar en aquest àmbit qui no compleixi la llei catalana, o penseu que caldria introduir elements de flexibilitat al respecte?**

—Volem suprimir la moratòria d'aplicació de la llei del cinema, i fer efectiu que almenys un 50% de les còpies de films doblats es distribueixin en català, i que els cinemes els projectin en català almenys el 50% del temps d'exhibició anual.

—**Com s'ha de gestionar a Catalunya la qüestió dels ciutadans nousvinguts que es troben en situació irregular?**

—La Generalitat i el Parlament de Catalunya no tenen competències en aquesta matèria, com en gairebé cap de les que són clau per al futur del país. Ara qui decideix és el govern espanyol. La política en matèria d'immigració l'haurà d'afrontar el primer govern del nou estat català, en coordinació amb la UE.

—**L'Estatut vigent és l'eina que garanteix el ple desenvolupament de l'autogovern de Catalunya?**

—No, és una llei que no satisfà les necessitats de la gent que viu i treballa a Catalunya.

—**Si no obteniu prou majoria per a governar en solitari, amb quin o quins partits penseu que us entenedríeu?**

—El manifest electoral de Solidaritat Catalana per la Independència expressa que SI condicionarà l'elecció del president de la Generalitat i la formació del nou govern a l'aprovació de la declaració d'independència durant la legislatura vinent, i que la constitució d'aquest govern ha de tenir per objectiu organitzar tots els aspectes necessaris de la transició cap a la creació de l'estat català en el si de la UE.

—**I amb quin o quins partits seria impossible una aliança?**

—Amb aquells que no estiguin compromesos en la independència de Catalunya.

Un dels principals reptes del país és sortir de la crisi econòmica. En aquest sentit, penseu que cal modificar el model de finançament català actual? I si és així, en quina direcció? Defenseu un sistema de concert econòmic?

—El concert és jurídicament impossible sense reformar la Constitució. A més, és econòmicament inviable per a Espanya, atès el pes de l'economia catalana en el conjunt i l'evident mimesi que generaria en comunitats similars (Madrid, València i Balears) L'aposta realista i positiva és forçar, perquè hi ha mecanismes jurídics per a fer-ho, la transparència del sistema i la limitació quantitativa i temporal de la solidaritat, perquè sense límits la solidaritat és injusta.

—**Un altre eix important de la campanya i de la nova legislatura serà la relació Catalunya-Espanya. Sou partidaris de convocar una consulta per la independència durant la legislatura vinent, o una consulta amb múltiples opcions —federalisme, autonomisme, independència—?**

—Creiem en la unió, però sols des de la llibertat. Constatada una fractura social, més important per la visibilitat que no per la quantitat, en aquella gent que voldria la independència, la capacitat de restablir una entesa entre els pobles d'Espanya demana la reformulació del finançament, la determinació unívoca del repartiment de competència i la consulta sobre el model territorial d'estat que vol la gent per sentir-se part del tot. Ha passat al Regne Unit. Per què no aquí?

—**En temps de crisi econòmica, alguns governs opten per modificar la política fiscal, sigui per augmentar els ingressos, sigui per alleugerir la càrrega impositiva als ciutadans. Sou partidaris de retocar la política fiscal de Catalunya —en aquells impostos en què Catalunya pot fer-ho—?**

—Molt abans que retocs de política fiscal s'ha de fer una reforma estructural del model d'administracions públiques, actualment absurd, caòtic, polititzat i sobrer. Els diners que s'obtidrien amb aquesta reforma podrien fer innecessari un debat impopular com el dels impostos.

“Cal una consulta sobre el model territorial d'estat”

Montserrat Nebrera, candidata d'Alternativa de Govern

—El debat sobre el copagament en sanitat ha tornat a l'actualitat. Quin és el vostre parer respecte a aquesta opció?

—El copagament no s'entén socialment en un país com el nostre. Molt més fàcil és que s'accepti l'existència d'un tiquet sanitari, que pot ser gairebé simbòlic però que evita la temptació d'utilitzar frívolament els serveis sanitaris. Seria com la moneda que hem de posar a l'hipermercat per disposar d'un carretó de comprar. Així ningú no el deixa allà on no toca.

—Cal reformar el sistema de pensions? En quina línia s'ha de fer?

—Som més, vivim més i menys gent treballa. La millor reforma del sistema de pensions és sense dubte la plena ocupació i una població amb alt índex de natalitat. Mentre això no arriba, caldran reformes. Potser la menys injusta és la de tenir en compte l'historial personal laboral; però

no cal dir que treballarem més anys, o que cobrarem menys. Són faves comptades.

—Esteu plenament satisfets amb el model educatiu català? Quins aspectes en modificaríeu, si és el cas?

—El model educatiu català és un fracàs. I no és resol, ni de bon tros, amb l'elecció de llengua. Competència curricular amb xec escolar, control dels resultats i no del model educatiu, reptes d'alçada i no de vol gallinaci, acceptació que no tothom vol o pot estudiar, valorització de la formació professional, formació exigida i continuada dels mestres, moltes llengües, moltes matemàtiques, i la música i l'esport com a eines de les habilitats socials del segle XXI. Tot està per fer.

—El TC ha admès a tràmit un recurs contra la llei del cinema. Esteu d'acord a sancionar en aquest àmbit qui no compleixi la llei catalana,

o penseu que caldria introduir-hi elements de flexibilitat?

—Els liberals no sancionen sinó el delictes, o les actituds que entrebanquen greument la convivència en una comunitat política. Com ja ha palesat la pedagogia, el reforç positiu i l'incrementiu han fet sempre més que no pas la sanció en la resta dels àmbits de la vida. I això val per a tot.

—Com s'ha de gestionar a Catalunya la qüestió dels ciutadans nous que es troben en situació irregular?

—No tenim competències per a cap altra cosa que la gestió de la seva integració, a banda que, a cada zona del territori, es decideixi comunicar a les forces de seguretat la seva existència a fi i efecte que, si hi ha diners per a fer-ho i se'n sap el país d'origen, siguin repatriats. Tret d'això, allò que venen certs partits és literalment mentida. Si parlem de la nostra responsabilitat moral, la primera cosa que caldria fer és sancionar qui, en política, associa immigració i criminalitat, sense recordar que de criminals n'hi ha de fora i també d'aquí. Dit això, tant de bo haguéssim tingut algun cop governants amb seny que haguessin previst la situació actual en el moment en què, interessadament, van relaxar els controls de frontera.

—L'Estatut vigent és l'eina que garanteix el ple desenvolupament de l'autogovern de Catalunya?

—L'Estatut, en la redacció actual i amb la sentència a sobre, generarà conflictes jurídics durant anys. I això de la plenitud, segons que es veu, no té límits; per tant, la resposta és complicada.

—Si no obteniu prou majoria per a governar en solitari, amb quin o quins partits penseu que us entendríeu?

—Amb qui sigui capaç de desmantellar el sistema polític injust, fent una llei electoral, eliminant les subvencions als partits, etc. Crec que cap dels actuals, però sempre hi ha sorpreses.

—I amb quin o quins partits seria impossible una aliança?

—Amb Plataforma per Catalunya i el PP pel tractament que fan de la immigració. Sóc néta d'immigrants andalusos i m'he sentit personalment i profundament ofesa.